Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1857.

Erste Abtheilung.

XVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 20. Mai 1857.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1857.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XVI.

Wydany i rozesłany dnia 20. Maja 1857.

68.

Staatsvertrag zwischen dem Kirchenstaate und Oesterreich vom 5. December 1856,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XVI. Stück, Nr. 68, ausgegeben am 15. April 1857),

wegen gegenseitiger Auslieferung der Verbrecher.

(Zu den beiderseitigen Ratificationen ausgewechselt zu Rom am 9. März 1857).

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator; **Hungariae, Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae Rex; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.**

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam inter Suae Sanctitatis Nostrumque Plenipotentiarium Conventio de mutua maleficorum extraditione Romae die 5. Decembris anni 1856 inita et signata est tenoris sequentis:

Urtext.	Uebersetzung.
In nome della Santissima Trinità.	Im Namen der Allerheiligsten Dreieinigkeit.
Il sommo Pontefice Pio IX. e Sua Maestà Imperiale Reale Apostolica Francesco Giuseppe I. Imperatore d' Austria ecc. ecc. ecc.	Seine Heiligkeit Papst Pius IX. und Sr. k. k. Apostolischen Majestät Franz Josef I., Kaiser von Oesterreich &c. &c. &c.
convinti che la facilità che trovano i delinquenti di uno Stato di rifuggirsi in altro, sottraendosi in questo modo al rigore delle leggi, produce una maggior frequenza dei misfatti, e volendo provve-	In der Ueberzeugung, daß die Leichtigkeit für die Verbrecher des einen Staates, Zuflucht in dem anderen Staate zu finden, und sich auf diese Weise der Strenge der Gesetze zu entziehen, die Zahl der Verbre-

68.

Traktat rządowy między Państwem Kościelném i Austryą z dnia 5. Grudnia 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XVI, Nr. 68, wydana dnia 15. Kwietnia 1857),

względem wzajemnego wydawania zbrodniarzy.

(W obustronnych ratyfikacyach zamieniony w Rzymie dnia 9. Marca 1857.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Hungariae, Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae Rex; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam inter Suae Sanctitatis Nostrumque Plenipotentiarium Conventio de mutua maleficorum extraditione Romae die 5. Decembris anni 1856 inita et signata est tenoris sequentis:

Przekład.

W imię Trójcy Przenajświętszéj.

Jego Swiątobliwość Papież Pius IX i Jego C. K. Mość Apostolska Franciszek Józef I Cesarz Austryacki etc. etc. etc.

w przekonaniu, iż łatwość dla zbrodniarzy jednego Państwa, znalezienia ucieczki w drugiém Państwie, i uchylenia się w ten sposób przed surowością prawa, pomnaża liczbę zbrodniarzy, i w zamiarze, poczynienia potrzebnych kroków względem przedmiotu tyle ważnego dla spokojności i dobra Państw obu, postanowili zawrzeć konwencyą względem przytrzymania i obustronnego wyda-

dere ad un oggetto tanto importante alla publica tranquillità ed al vantaggio dei due Stati, hanno determinato di conchiudere una Convenzione per l'arresto e reciproca consegna dei rei e condannati.

A tal uopo hanno respettivamente nominato Loro Plenipotenziari:

Sua Santità

L'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Giacomo Antonelli, Diacono di Sant' Agata alla Suburra, Suo Segretario di Stato ecc. e

Sua Maesta Imperiale e Reale Apostolica

Sua Eccellenza il Signor Conte Francesco Colloredo-Wallsee, Gran Croce dell'Ordine di Leopoldo, Ciamberlano, Consigliere intimo di S. M. I. e R. A. e Suo Ambasciatore straordinario presso la Santa Sede ecc.

I quali premesso il cambio delle rispettive plenipotenze in buona e debita forma, hanno convenuto nei seguenti articoli:

Art. 1.

Ogni individuo, che imputato o condannato negli Stati di una delle due alte Parti contraenti per reato espresso nell'Art. 2 di questa Convenzione, si rifuggisse negli Stati dell'altra, sulla domanda che in via diplomatica sarà fatta dal Governo nel di cui Stato si commise il reato, dovrà essere arrestato e consegnato alle sue forze.

chen vermehrt, und in der Absicht, in Betreff eines für die öffentliche Ruhe und die Wohlfahrt beider Staaten so wichtigen Gegenstandes die nöthige Vorkehrung zu treffen, haben sich bestimmt gefunden eine Uebereinkunft über die Anhaltung und gegenseitige Auslieferung der gerichtlich verfolgten und verurtheilten Individuen abzuschließen.

Zu diesem Ende haben Höchstdieselben zu Ihren Bevollmächtigten ernannt.

Seine Heiligkeit:

Seine Eminenz den Herrn Cardinal Giacomo Antonelli, Diakon von St. Agata alla Suburra, Höchstihren Staatssekretär, und

Seine k. k. Apostolische Majestät:

Seine Excellenz den Herrn Grafen Franz von Colloredo-Wallsee, Großkreuz des kais. Leopold-Ordens, Kämmerer und geheimer Rath Sr. k. k. Apostolischen Majestät und Allerhöchst deren Botschafter bei dem heiligen Stuhle;

welche nach gegenseitiger Vorweisung ihrer in gehöriger Form befundenen Vollmachten über folgende Artikel übereingekommen sind.

Art. 1.

Jedes Individuum, welches wegen eines der im §. 2 der gegenwärtigen Uebereinkunft bezeichneten Verbrechen in dem Gebiete des einen der hohen contrahirenden Theile gerichtlich verfolgt oder verurtheilt ist, und sich auf das Gebiet des anderen geflüchtet hat, soll auf das, auf diplomatischem Wege zu stellende Ersuchen derjenigen Regierung, in deren Gebiete das Verbrechen begangen wor-

wania indywiduów sądowo ściganych i zasądzonych.

Tym celem mianowali Oni Swymi pełnomocnikami.

Jego Świątobliwość:

Jego Eminencyą Księdza Kardynała *Giacomo Antonelli*, Dyakona Ś. Agaty alla Suburra, Swego Sekretarza stanu, a

Jego C. K. Mość Apostolska:

Jego Excellencyą Pana Hrabiego Franciszka *Colloredo-Wallsee*, Kawalera Wielkiego Krzyża Ces. orderu Leopolda, Szambelana i tajnego Radcę Jego C. K. Apostolskiéj Mości i Swego Ambasadora przy Stolicy Swiętéj;

którzy po wzajemném okazaniu sobie pełnomocnictw, znalezionych w formie należytéj, zgodzili się na następujące artykuły:

Art. 1.

Każde indywiduum, które, dla jednéj z oznaczonych w §. 2 niniejszéj konwencyi zbrodni w terytoryum jednéj z wysokich Stron kontraktujących sądownie ścigane lub skazane, zbiegło na terytoryum Strony drugiéj, ma być przytrzymane na wystósowane drogą dyplomatyczną żądanie tego Rządu, w którego terytoryum zbrodnia popełnioną była, i wydane sile zbrojnéj onegoż.

den ist, angehalten und der bewaffneten Macht derselben ausgeliefert werden.

Art. 2.

Il reato pel quale a norma del precedente Articolo, la estradizione sarà accordata dal Governo pontificio deve essere uno di quelli che sono qualificati di crimini nelle Leggi penali ora vigenti nell'Impero d'Austria, o in quelle che venissero publicate in seguito.

La estradizione per parte del Governo austriaco sarà accordata per quei reati che sono qualificati di delitto dal Codice penale pontificio e punibili con una delle pene portate al libro I, Tit. IX, Art. 50, §§. 1, 2, 3, 4, e 6, dell'attuale edizione, o con pene della stessa specie e qualità, comunque fossero per denominarsi in una nuova edizione modificata e munita di nuove prescrizioni che piacesse al Governo pontificio di emettere.

Art. 2.

Die strafbare Handlung, für welche im Sinne des vorhergehenden Artikels die Auslieferung von Seite der päpstlichen Regierung zugestanden werden wird, muß eine von denjenigen sein, welche durch die gegenwärtig im Kaiserthume Oesterreich in Kraft stehenden oder künftighin zur Geltung gelangenden Strafgesetze als Verbrechen bezeichnet sind.

Die Auslieferung wird von Seite der österreichischen Regierung für diejenigen strafbaren Handlungen zugestanden werden, welche in dem päpstlichen Strafgesetzbuche als Verbrechen (delitto) bezeichnet und mit einer von den im I. Bande, Tit. IX, Art. 50, §§. 1, 2, 3, 4 und 6 der gegenwärtigen Auflage benannten Strafen belegt sind, oder mit Strafen der gleichen Art und Beschaffenheit, unter was immer für einer Benennung in einer neuen veränderten und mit neuen Bestimmungen versehenen Auflage, welche die päpstliche Regierung zu veröffentlichen sich bewogen finden wird.

Art. 3.

Se da uno dei due Governi venisse richiesta la consegna di qualche individuo il quale avesse commesso fuori dei loro territorî un reato pel quale vi fosse luogo a procedere nello Stato richiedente, si riservano le alte Parti contraenti di accordarne o no la consegna, avuto riguardo ai trattati vigenti con altri Dominî, non che alle qualità e circostanze del reato.

Art. 3.

Wenn von einer der beiden Regierungen die Auslieferung eines Individuums verlangt wird, welches außerhalb des beiderseitigen Gebietes ein Verbrechen begangen hat, in Betreff dessen in dem Gebiete des ersuchenden Staates Grund zur gerichtlichen Verfolgung vorliegt, so behalten sich die hohen contrahirenden Theile vor, die Auslieferung zu bewilligen oder nicht, mit Berücksichtigung sowohl der mit anderen Staaten bestehenden Verträge, als der Beschaffenheit und der Umstände des Verbrechens.

Art. 2.

Czyn karygodny, za który w myśl artykułu poprzedniego przyznaném będzie wydanie ze strony Rządu Papiezkiego, musi być jednym z tych, które ustawami karnemi, obecnie w Cesarstwie Austryackiém obowiązującemi, lub na przyszłość moc mieć mogącemi, jak *zbrodnie* są oznaczone.

Ze strony Rządu Austryackiego przyznaném będzie wydanie za takie karygodne czyny, które w Papiezkiéj księdze ustaw karnych jako zbrodnie (delitto) są oznaczone i zagrożone karą, wymienioną w I. Tomie, Tyt. IX, Art. 50, §§. 1, 2, 3, 4 i 6 obecnego wydania lub karami równegoż rodzaju i własności pod jakąkolwiekbądź nazwą w wydaniu nowém zmienioném i opatrzoném nowemi postanowieniami, których potrzebę ogłoszenia uzna Rząd Papiezki.

Art. 3.

Jeżeli jeden z obu Rządów żąda wydania indywiduum, które popełniło zbrodnię poza granicami obustronnego terytoryum, względem któréj w terytoryum Państwa rekwirującego jest powód do sądowego ścigania, natenczas zastrzegają sobie Wysokie Strony kontraktujące przyzwolić lub odmówić wydania, biorąc wzgląd tak na istniejące między innemi Państwami traktaty, jako téż na własność i okoliczności zbrodni.

La disposizione medesima avrà anche luogo per quelli che non fossero sudditi di alcuna delle due alte Parti contraenti e di cui si richiedesse la consegna.

Art. 4.

Non è ammessa la estradizione a carico dell'individuo suddito per origine o per naturalizzazione o per domicilio legale nel territorio di uno Stato nel quale si è ricoverato dopo avere delinquito in quello dell'altro Governo. Procederanno in questo caso a norma delle patrie leggi le Autorità del proprio Governo, cui si farà pervenire nelle vie diplomatiche copia degli atti compilati.

Nel divario della pena applicabile pel reato avvenuto, a norma delle leggi del Governo richiesto, e la pena applicabile per le leggi vigenti dove si è delinquito, verrà proferita la pena più mite. Della decisione che si pronunzierà, sarà inviata copia al Governo, nei cui Stati si è delinquito, allorchè essa avrà fatto passaggio in cosa già giudicata.

Art. 5.

Qualora l'individuo di cui si domanda la estradizione, si trovasse imputato di reato anche nel territorio del Governo richiesto, la consegna sarà differita all'esito del giudizio e in caso di condanna, al tempo in cui sarà compiuta la espiazione della pena. Rimane però nelle facoltà del Governo richiesto non differire la consegna

Dieselbe Bestimmung hat in Beziehung auf Diejenigen zu gelten, welche keine Unterthanen eines der beiden hohen contrahirenden Theile sind, und deren Auslieferung verlangt würde.

Art. 4.

Die Auslieferung wird nicht zugestanden, in Betreff eines Individuums, welches nach seiner Geburt, Naturalisirung oder gesetzlichem Domicil die Unterthanseigenschaft in dem Gebiete desjenigen der beiden Staaten besitzt, wohin es sich nach Begehung eines Verbrechens auf dem Gebiete des anderen geflüchtet hat. In diesem Falle werden die Behörden der eigenen Regierung, welchen die gesammten Untersuchungsacten in Abschrift auf diplomatischem Wege mitzutheilen sind, nach den Bestimmungen der vaterländischen Gesetze vorgehen.

Wenn die Strafe für das begangene Verbrechen nach den Gesetzen des ersuchten Staates von derjenigen abweicht, welche nach den Gesetzen des Staates, wo das Verbrechen begangen worden, in Anwendung käme, so soll die mildere Strafe vorgezogen werden. Derjenigen Regierung, auf deren Gebiete das Verbrechen stattgefunden hat, ist von dem zu fällenden Erkenntnisse, sobald dasselbe rechtskräftig geworden, eine Abschrift mitzutheilen.

Art. 5.

Wenn das Individuum, dessen Auslieferung verlangt wird, zugleich einer strafbaren Handlung auf dem Gebiete der ersuchten Regierung beschuldiget ist, so soll die Auslieferung bis zum Schlusse des gerichtlichen Verfahrens, und im Falle der Verurtheilung, bis nach Ueberstehung der Strafe aufgeschoben werden. Es bleibt jedoch der ersuchten

Postanowienie to ma mieć moc obowiązującą względem tych, którzy nie są poddanymi jednego z obu Wysokich Rządów kontraktujących, a których wydania żądają.

Art. 4.

Wydanie odmówioném będzie względem indywiduum, które na mocy swego urodzenia, naturalizowania lub prawnego mieszkania posiada własność poddaństwa w terytoryum onego z Państw obu, do którego zbiegł po spełnieniu zbrodni w terytoryum Państwa drugiego. W wypadku takim postępują władze własnego Rządu, którym wszystkie akta śledztwa w odpisie drogą dyplomatyczną zakomunikowane być mają, wedle postanowień ustaw krajowych.

Jeżeli kara za popełnioną zbrodnię wedle ustaw Państwa rekwirowanego różni się od téj, któraby wedle ustaw Państwa, gdzie zbrodnia była popełnioną, miała być zastósowaną, tedy kara łagodniejsza ma mieć pierwszeństwo. Rządowi temu, na którego terytoryum zbrodnia popełnioną była, zakomunikowany ma być odpis wydanego wyroku, skoro takowy stał się prawomocnym.

Art. 5.

Jeżeli indywiduum, którego wydania żądają, obwinione jest oraz o czyn karygodny, popełniony na terytoryum Rządu rekwirowanego, tedy wydanie aż do ukończenia postępowania sądowego, a na wypadek zasądzenia, aż do odbycia kary ma być odłożone. Pozostawia się wszakże wolność Rządowi rekwirowanemu nie odwlekać wydania obwinionego lub skazanego, jeżeli popełniony na jéj terytoryum czyn karygodny znacznie jest mniejszy, niżeli zbrodnia, popełniona w terytoryum Państwa drugiego.

dell'imputato o condannato quanto il reato avvenuto nei suoi Stati fosse notabilmente meno grave di quello commesso negli Stati dell'altro.

Regierung freigestellt, die Auslieferung des Beschuldigten oder Verurtheilten nicht aufzuschieben, wenn die auf ihrem Gebiete verübte strafbare Handlung bedeutend geringer ist, als das auf dem Gebiete der anderen begangene Verbrechen.

Art. 6.

Non si potrà fare grazia o concedere salvocondotto o impunità dal Governo che giusta la presente Convenzione si troverà nel caso di essere richiesto della consegna di qualche condannato o inquisito, in guisa che, se fossero stati accordati a simili rei, dovranno essere ritirati e di niun valore, venendo i medesimi giustamente domandati dall'altro Governo. Se il reo è in uno dei casi contemplati nell'Art. 4 per cui non abbia luogo la consegna, non gli si potrà concedere grazia o impunità se non se d'intelligenza e coll'adesione dell'altro Governo.

Art. 6.

Begnadigungen oder Zusicherungen eines sicheren Geleites oder der Straflosigkeit können von Seite derjenigen Regierung, an welche zu Folge der gegenwärtigen Uebereinkunft das Ersuchen um die Auslieferung eines verurtheilten oder in Untersuchung befindlichen Individuums ergeht, nicht ertheilt werden, dergestalt, daß dieselben zu widerrufen und für ungiltig zu halten wären, im Falle sie solchen Angeklagten zugestanden worden, welche die andere Regierung rechtmäßig zurückfordert. Wenn der Beschuldigte sich in einem der im Art. 4 vorgesehenen Fällen befindet, für welche die Auslieferung nicht stattfinden soll, so kann demselben weder Begnadigung noch Straflosigkeit zugestanden werden, außer im Einvernehmen und mit Einwilligung der anderen Regierung.

Art. 7.

La domanda per arresto e per estradizione sarà sempre fatta per la via diplomatica e dovrà essere accompagnata da una copia autentica della sentenza, o del mandato di arresto, oppure da altro equivalente atto, spediti in ogni caso in forza di decisione dell'Autorità competente nel rispettivo Stato. Nel mandato dovrà essere designato il reato pel quale si domanda la estradizione, e la pena di cui è passibile secondo le leggi dello Stato richiedente. Si aggiungeranno anche i connotati per facilitare le ricerche e l'arresto del delin-

Art. 7.

Das Ersuchen um die Anhaltung und Auslieferung wird jedesmal auf diplomatischem Wege gestellt und soll dasselbe von einer beglaubigten Abschrift des Erkenntnisses oder des Verhaftsbefehles oder von einem anderen Actenstücke von gleicher Wirksamkeit begleitet sein, welche jedenfalls kraft eines Beschlusses der competenten Behörde des betreffenden Staates ausgefertigt sein müssen. Der Verhaftsbefehl hat die Bezeichnung der strafbaren Handlung, wegen welcher die Auslieferung verlangt wird, und der Strafbestimmung zu enthalten, welche auf dasselbe nach

Art. 6.

Ułaskawienie lub zapewnienie bezpiecznego konwoju lub zupełnego darowania kary nie mogą być udzielone ze strony tego Rządu, do którego wystósowaną jest w skutek niniejszéj konwencyi rekwizycya o wydanie indywiduum skazanego lub pod śledztwem zostającego, tak, iżby takowe musiały być odwołane lub za nieważne poczytane, na wypadek, gdyby takim obwinionym były przyznane, których Rząd drugi na mocy prawa rekwiruje. Jeżeli obwiniony znajduje się w wypadku, w art. 4 przewidzianym, w którym nie ma miejsca wydanie, tedy temuż ani ułaskawienie ani darowanie kary nie może być przyznaném, chyba w porozumieniu się i przyzwoleniu Rządu drugiego.

Art. 7.

Rekwizycya o przytrzymanie i wydanie wystósowaną będzie zawsze w drodze dyplomatycznéj, z załączeniem odpisu wyroku lub rozkazu przyaresztowania lub innego aktu równéjże działalności, na wszelki sposób wydanego w skutek uchwały właściwéj władzy Państwa dotyczącego. Rozkaz aresztowania zawierać ma oznaczenie czynu karygodnego, dla którego zażądano wydania, tudzież oznaczenie kary, jaka względem tegoż wedle ustaw Państwa rekwirującego ma mieć zastósowanie. Daléj dodaném być ma opisanie osoby, aby ułatwić wyszukanie i przytrzymanie zbrodniarza i ustalić tegoż tosamość.

quente e stabilirne la identità.

Art. 8.

Nel caso di estradizione, l'imputato o condannato si consegnerà unitamente alle carte a lui sorprese, o compilate in occasione del suo arresto dalle Autorità del Governo richiesto ed agli oggeti che come relativi al reato si trovassero assicurati dalle Autorità medesime.

Art. 9.

Gli oggetti sì furtivi che non furtivi, i quali nel corso del processo si riconoscessero appartenere a terze persone, dovranno dopo che se ne sarà fatto l'uso opportuno nel processo medesimo, restituirsi senza spesa veruna ai respettivi proprietarî, sempre che in seguito di legittima prova da dedursi innanzi il Giudice competente del luogo di loro domicilio, o avanti quello della causa, abbiano essi riportato su di ciò decreto favorevole.

La precedente disposizione verrà applicata anche nel caso in cui l'imputato o condannato fose suddito dello Stato al quale venne diretta la domanda e la cui estradizione non deve quindi aver luogo a tenore dell'Art. 4.

Art. 10.

Qualora per la formazione del processo occorra ad uno Stato la deposizione di testimonî dimoranti nell'altro, ovvero qualche copia di atto esistente in un publico Ufficio dello Stato richiesto, dovrà

den Gesetzen des ersuchenden Staates anzuwenden ist. Es ist demselben ferner eine Personsbeschreibung beizufügen, um die Aufsuchung und Anhaltung des Verbrechers zu erleichtern und dessen Identität festzustellen.

Art. 8.

Im Falle der Auslieferung wird der Beschuldigte oder Verurtheilte zugleich mit den bei ihm vorgefundenen oder bei seiner Verhaftung von den Behörden der ersuchten Regierung in Beschlag genommenen Papieren überliefert, sammt den Gegenständen, welche, als auf das Verbrechen bezüglich, von den genannten Behörden in Sicherheit gebracht worden sind.

Art. 9.

Sowohl die entwendeten Gegenstände, als andere, welche im Laufe des gerichtlichen Verfahrens als dritten Personen zugehörend erkannt werden sollten, sind nach dem zum Behufe dieses Verfahrens gemachten Gebrauche den betreffenden Eigenthümern kostenfrei zurückzustellen, vorausgesetzt, daß dieselben in Folge gesetzmäßiger Nachweisung vor dem competenten Richter ihres Domicils oder vor dem Untersuchungsrichter ein für sie günstig lautendes Erkenntniß erlangt haben.

Die vorstehende Bestimmung hat auch in dem Falle in Anwendung zu kommen, wenn der Angeklagte oder Verurtheilte ein Unterthan des ersuchten Staates ist, und wenn somit seine Auslieferung laut Art. 4 nicht stattzufinden hat.

Art. 10.

Wenn zur Instruirung eines Strafprocesses dem einen Staate die Abhörung von Zeugen, die in dem anderen ansässig sind, oder die Abschrift eines, in einem öffentlichen Amte des ersuchten Staates befindlichen Schrift-

Art. 8.

Na wypadek wydania, odstawiony będzie obwiniony lub skazany wraz z papierami przy nim znalezionemi, lub przy jego aresztowaniu przez władze Rządu rekwirowanego zajętemi, oraz z przedmiotami, które, jako odnoszące się do zbrodni, ze strony Władz rzeczonych ubezpieczonemi zostały.

Art. 9.

Przedmioty tak skradzione, jako téż inne, które w toku postępowania sądowego uznane zostały za należące do osób trzecich, zwrócone być mają dotyczącym właścicielom bez kosztu po zrobionym celem tegoż postępowania użytku, przypuściwszy, iż takowi w skutek prawnego wykazu przed dotyczącym sędzią ich mieszkania lub przed sędzią śledztwa uzyskali korzystny dla siebie wyrok.

Niniejsze postanowienie ma także i w tym przypadku mieć zastósowanie, jeżeli oskarżony lub skazany jest poddanym Państwa rekwirowanego i gdzie przeto wydanie jego na mocy Art. 4 miejsca mieć nie może.

Art. 10.

Jeżeli dla zainstruowania procesu karnego jednemu Państwu zdaje się być potrzebném wysłuchanie świadków, osiadłych w Państwie drugiém, lub odpis aktu znajdującego się w publicznym urzędzie Państwa rekwirowanego, tedy żądanie takie wystosowaném być ma przez jeden Rząd do drugiego za pomocą zwyczajnéj *rekwizycyi piśmiennéj* w drodze ministeryalnéj, z wyjątkiem wypadków pilnych,

dessa domandarsi mediante la consueta lettera **requisitoria** da dirigersi dall'uno all'altro Governo nelle vie ministeriali, salvi i casi di urgenza in cui potranno i respettivi Tribunali, o Autorità rivolgersi l'una all'altra direttamente dandone però contemporaneo avviso nelle vie ministeriali, come sopra.

stückes erforderlich scheint, so ist dieses Verlangen mittelst des üblichen **Ersuchschreibens** im ministeriellen Wege von der einen Regierung an die andere zu richten, mit Ausnahme von dringenden Fällen, in welchen die beiderseitigen Gerichte oder Behörden unmittelbar mit einander in Correspondenz treten können, dieß jedoch gleichzeitig den Ministerien auf die obengedachte Weise anzuzeigen haben.

Art. 11.

Tanto i Giudici quanto i Tribunali dell'uno e dell'altro territorio nella cui giurisdizione si trovassero inquisiti o condannati per misfatti o delitti respetivamente contemplati nella presente Convenzione, dovranno dare vicendevolmente immediata esecuzione alle respettive requisitorie per l'esame dei testimonî e per le altre verifiche ed indagini che potessero richiedersi e provvederanno eziandio alla pronta compilazione dei relativi processi, tenendo nelle reciproche richieste le vie ministeriali, salvi i casi di urgenza come all'articolo precedente.

Art. 11.

Sowohl die Untersuchungsrichter als die Gerichtshöfe des einen wie des anderen Staates, in deren Jurisdictions-Bezirke Individuen angetroffen werden sollten, welche wegen eines in gegenwärtigem Vertrage in Verdacht gezogenen Verbrechens oder Vergehens gerichtlich verfolgt oder verurtheilt sind, haben den betreffenden Ersuchschreiben in Beziehung auf Vernehmung der Zeugen oder auf andere Erhebungen und Erforschungen gegenseitig ohne Verzug Folge zu geben, und werden für die schleunige Vollziehung der von ihnen in Anspruch genommenen Acte Sorge tragen, wobei sie ihre gegenseitigen Ersuchen auf dem ministeriellen Wege zu stellen haben, mit Ausnahme dringender Fälle, wie in dem vorhergehenden Artikel.

Art. 12.

Se in una procedura criminale aperta in uno degli Stati dei Governi contraenti fosse implicato alcun suddito dell'altro Governo, e nel corso del giudizio sorgesse il bisogno di sentire il correo o complice, lo Stato richiesto dovrà prestarsi alla domanda che gli venisse diretta di tale individuo, affinchè il confronto abbia luogo nel territorio dello Stato richiedente, a condizione però, che cessato il bisogno,

Art. 12.

Wenn in eine strafgerichtliche Verhandlung in dem Gebiete der einen der contrahirenden Regierungen ein Unterthan der anderen Regierung verwickelt ist, und im Laufe des Verfahrens die Nothwendigkeit der Abhörung des Mitschuldigen oder Theilnehmers sich ergibt, so wird der ersuchte Staat dem an ihn gerichteten Begehren in Betreff eines solchen Individuums willfahren, damit die Confrontation in dem Gebiete des ersuchen-

w których obustronne Sądy lub Władze bezpośrednio z sobą korespondować mogą, o czém wszakże równocześnie donieść mają Ministerstwom w sposób, wyżéj nadmieniony.

Art. 11.

Tak sędzia śledztwa jako téż Trybunały sądowe jednego i drugiego Państwa, w których powiecie jurysdykcyjnym znaleśćby się miały indywidua ścigane sądownie lub skazane względem zbrodni lub wykroczenia, które wchodzą w myśl niniejszego traktatu, obowiązane są nawzajem, wykonać bez zwłoki dotyczące rekwizycye względem wysłuchania świadków lub innych badań i poszukiwań, postarają się o rychłe sporządzenie żądanych od nich aktów, przyczém wzajemne rekwizycye wystósowane być winny drogą ministeryalną, z wyjątkiem wypadków pilnych, jak w artykule poprzednim.

Art. 12.

Jeżeli w procedurze karnosądowéj w terytoryum jednego z Rządów kontraktujących zawikłanym jest poddany Rządu drugiego, a w toku postępowania wykaże się potrzeba wysłuchania współwinnych lub uczestników, tedy Państwo rekwirowane odpowie wystosowanemu do siebie żądaniu, względem takiego indywiduum, aby konfrontacya mogła się odbyć w terytoryum Państwa rekwirującego, jednak pod warunkiem, ażeby, skoro owa potrzeba ustanie, indywiduum zwrócone zostało własnemu Rządowi do rozporządzenia i sądzone było przez władze krajowe. W wypadku takim poniesie Państwo rekwirujące koszta transportu indywiduum aresztowanego aż do miejsca konfrontacyi, jako téż odesłania do miejsca rodzinnego, i postara się o bezpieczny nad nim dozór.

l'individuo venga restituito al proprio Governo onde essere giudicato dalle patrie Autorità. In tale caso lo Stato richiedente dovrà sopportare le spese per la conduzione dell'individuo arrestato sino al luogo della confrontazione e per la sua restituzione in patria, ed aver cura di farne sorvegliare la sicurezza.

Art. 13.

Andranno a carico del Governo richiesto le spese fatte nei suoi Stati, così per compilazione di carte, per assunzione di testimonianze e per copie di atti, come per arresto, detenzione, mantenimento del detenuto povero, non che pel trasporto dell'imputato o condannato nel luogo destinato per farne la consegna.

Entrano in questa disposizione anche le spese pel transporto, nell'accennato luogo, degli oggetti assicurati come relativi al misfatto.

Art. 14.

Relativamente ai disertori rimarrà ferma la Convenzione del primo Giugno 1821 fino a che non verrà altrimenti stabilito dalle alte Parti contraenti.

Art. 15.

La presente Convenzione si publicherà negli Stati dei Governi contraenti dopo il cambio delle ratifiche, che avrà luogo in Roma fra due mesi o più presto

den Staates vor sich gehen könne, jedoch unter der Bedingung, daß, sobald jene Nothwendigkeit wegfällt, das Individuum der eigenen Regierung wieder zur Verfügung gestellt werde, um durch die vaterländischen Behörden gerichtet zu werden. In einem solchen Falle hat der ersuchende Staat die Kosten für den Transport des verhafteten Individuums bis an den Ort der Confrontation und für seine Zurücksendung in die Heimat zu bestreiten, und für seine sichere Ueberwachung Sorge zu tragen.

Art. 13.

Die ersuchte Regierung hat die Kosten zu tragen, welche auf ihrem eigenen Gebiete aus der Sammlung von Schriftstücken, der Aufnahme von Zeugenaussage und Besorgung von Actenabschriften, wie auch aus der Anhaltung, dem Gewahrsam und der Verpflegung eines mittellosen Verhafteten erwachsen, sowie jene des Transportes des Beschuldigten oder Verurtheilten an den Ort, wo dessen Auslieferung stattzufinden hat.

Diese Bestimmung gilt auch in Betreff des Transportes an den besagten Ort von solchen Gegenständen, welche als auf das Verbrechen bezüglich, in Beschlag genommen worden sind.

Art. 14.

In Beziehung auf die Deserteure bleibt der Vertrag vom 1. Juni 1821 so lange in Wirksamkeit, als die hohen contrahirenden Theile nicht anders zu beschließen für gut befinden.

Art. 15.

Die gegenwärtige Uebereinkunft wird nach Auswechslung der Ratificationen, welche in Rom in dem Zeitraume von zwei Monaten, oder wo möglich früher, stattfinden

Art. 13.

Rząd rekwirowany poniesie koszta, wynikłe w jego własném terytoryum przez zebranie aktów, spisanie zeznań świadków i sporządzenie odpisów aktów, jako téż z przytrzymania, strzeżenia i wyżywienia więźniów ubogich, tudzież za transport obwinionego lub skazanego na miejsce, gdzie tenże ma być wydanym.

Postanowienie to obowiązuje także względem transportu do pomienionego miejsca takich przedmiotów, które, jako odnoszące się do zbrodni, sądownie zajęte zostały.

Art. 14.

Względem dezerterów pozostaje w działalności traktat z dnia 1. Czerwca 1821 tak długo, dopóki wysokie Strony kontraktujące inaczéj nie postanowią.

Art. 15.

Niniejsza konwencya, po zamianie ratyfikacyi, która nastąpić ma w Rzymie w przeciągu dwóch miesięcy, lub o ile można wcześniéj, obwieszczoną zostanie w Państwach Rządów kontraktujących, i wejdzie w działalność w dni czternaście po wykonaniu rzeczonéj zamiany. Obowiązywać ma na czas lat pięciu i uważaną bę-

se si può, e sarà in osservanza dopo giorni quindici da quello in cui verrà eseguito il detto cambio. Avrà essa la durata di cinque anni, e si avrà come rinnovata di quinquennio in quinquennio sino alla dichiarazione in contrario di uno dei due Governi, da doversi comunicare all'altro in via diplomatica, sei mesi almeno prima della scadenza del quinquennio.

In fedo di che i sottoscritti Plenipotenziari hanno firmato la presente Convenzione e vi hanno apposto il sigillo delle loro armi.

Roma, questo dì 5. Dicembre 1856.

G. Card. **Antonelli** m. p.
(L. S.)

Francesco Conte **Colloredo** m. p.
(L. S.)

soll, in den Staaten der contrahirenden Regierungen kundgemacht werden, und sie wird vierzehn Tage nach Vollziehung der besagten Auswechslung in Wirksamkeit treten. Sie hat für die Dauer von fünf Jahren zu gelten und wird von fünf zu fünf Jahren als erneuert angesehen, bis zur gegentheiligen Erklärung von Seite einer der beiden Regierungen, welche Erklärung der anderen auf diplomatischem Wege wenigstens sechs Monate vor Ablauf des fünfjährigen Termines mitgetheilt werden soll.

Urkund dessen haben die gefertigten Bevollmächtigten gegenwärtige Uebereinkunft unterzeichnet und ihre Siegel beigedrückt.

Rom am 5. December 1856.

G. Card. **Antonelli** m. p.
(L. S.)

Franz Graf **Colloredo** m. p.
(L. S.)

Nos visis et perpensis Conventionis hujus articulis, illos omnes et singulos ratos hisce confirmatosque habere profitemur ac declaramus, verbo Nostro Caesareo-Regio adpromittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas Manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caeráreo-Regio adpresso firmari jussimus.

Dabantur Mediolani die vigesima septima mensis Januarii anno millesimo octingentesimo quinquagesimo septimo Regnorum Nostrorum nono.

Franciscus Josephus m. p.

Comes a Buol-Schauenstein m. p.

Ad Mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes Vesque de Püttlingen m. p.
C. R. Consiliarius aulicus ac ministerialis.

dzie za odnowioną od pięciu do pięciu lat, aż do przeciwnego oświadczenia ze strony jednego z obu Rządów, które to oświadczenie zakomunikowane być ma Stronie drugiéj na drodze dyplomatycznéj przynajmniéj sześć miesięcy przed upływem pięcioletniego terminu.

W dowód tego zatwierdzili podpisani Pełnomocnicy niniejszą konwencyą i pieczęci swe na niéj wycisnęli.

Rzym dnia 5. Grudnia 1856.

G. Kard. **Antonelli** m. p.
(L. S.)

Franciszek Hrabia **Colloredo** m. p.
(L. S.)

Nos visis et perpensis Conventionis hujus articulis, illos omnes et singulos ratos hisce confirmatosque habere profitemur ac declaramus, verbo Nostro Caesareo-Regio adpromittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas Manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo-Regio adpresso firmari jussimus.

Dabantur Mediolani die vigesima septima mensis Januarii anno millesimo octingentesimo quinquagesimo septimo Regnorum Nostrorum nono.

Franciscus Josephus m. p.

Comes a Buol-Schauenstein m. p.

Ad Mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes Vesque de Püttlingen m. p.
C. R. Consiliarius aulicus ac ministerialis.